

stem, og sammen med den almindelige folkepension og de arbejdsmarkedspensioner, der siden 1980 er blevet aftalt ved overenskomstfornyelserne på arbejdsmarkedet, er ATP-systemet det ene af de tre systemer, der på lang sigt skal være med til at dække pensionsbehovene hos den danske befolkning. Kun folkepensionen dækker i dag hele befolkningen. Arbejdsmarkedspensionerne dækker ifølge sagens natur de borgere, der er omfattet af de overenskomster, hvori der afsættes midler til pensionsdækning.

Derfor er der god grund til og god fornuftig logik i at udvide ATP-systemet, så alle med arbejdsmarkedstilknytning får mulighed for også at være med i denne ordning. I og med at der er ret og pligt til at deltage i arbejdslivet som kontanthjælpsmodtager på oplærings- eller aktiveringsydelse, er det naturligt at hjælpe denne del af befolkningen ind i ATP-søjlen som en af de tre søjler i pensionssystemerne. Arbejdsmarkedspensionen må så komme til, når de pågældende på et tidspunkt kan blive omfattet af arbejdsmarkedspensionssystemet efter endt jobtræning, aktivering eller uddannelse.

Lovforslaget lægger endvidere op til, at borgere, der selv har valgt at gå på delpension, på efterløn eller på overgangsydelse, selv kan vælge at indbetale bidrag til ATP.

Endelig bliver der mulighed for, at de offentligt ansatte, der i 1987 af helt uforståelige grunde valgte at fastfryse deres ATP-bidrag, får mulighed for gennem aftaler at forhøje bidraget med samme beløb, som det normale ATP-bidrag forhøjes med.

Det Radikale Venstre har i virkeligheden kun ét problem med forslaget, og det håber vi kan løses under udvalgsbehandlingen. Det handler om, på hvilken måde bistandsmodtagere, aktiveringspersoner og andre kan blive repræsenteret i ATP's repræsentantskab og måske i bestyrelsen. Det drejer sig faktisk, som man kan se af bemærkningerne, om ca. 35.000 personer, og det er ganske mange.

Lovforslaget gør ikke op med problemet, og jeg mener heller ikke, at den nuværende ATP-lov gør det, men ikke desto mindre er det et demokratiproblem, der efter vores opfattelse skal løses. Pligter og rettigheder skal følges ad, også her.

Men ellers er vi tilfredse med forslaget, som vi helt støtter.

Annette Just (FP):

Her står vi så med en forklaring på, hvad ATP reelt står for. Vi har i mange år angrebet ATP som værende Alle Tiders Pjat. Vi har i mange år stillet forslag her i Folketingssalen om, at man skulle ophæve ATP, og at man skulle udbetale pengene til befolkningen, som havde indbetalt dem, og derved komme af med denne ukrudtsplante, som er blevet plantet i erhvervslivet.

Men nu kommer det så frem, hvad det reelt er, man ønsker. Man ønsker at omforme folkepensionen til, at nu skal folk selv betale over ATP.

Jeg ved godt, at hr. Poul Erik Dyrland sagde: Nej, nej, vi skal endelig ikke tale om, at det kan gå ud over folkepensionen. Men hvad er det egentlig, der sker, ikke i dag og ikke i morgen, men i løbet af et par år? Så vil der være så store beløb i ATP, at man med ro i sindet fra Socialdemokratiets side kan sige: Ja, nu kan vi jo godt skære lidt ned på folkepensionen.

Det er Fremskridtspartiet modstander af, hvis nogen skulle være i tvivl. Vi ønsker ikke, at der nu opbygges en kæmpemæssig kasse, en pengetank, som kan være med til at få hele det private erhvervsliv – for hvor skal de ellers sætte deres penge – over på offentlige hænder.

Dette er ikke blot en undergravning af folkepensionen; det er såmænd også ØD ad bagvejen. Og hvis nogen er i tvivl om det, bør de begynde at regne på, hvilke konsekvenser der ligger i det her, hvor mange penge det reelt er, man opsparer i disse pengetanke.

Der er sagt mange pæne ting om, at det skal være en slags opsparing, frivillig opsparing for alle dem, der før i tiden var på almindelig overførselsindkomst, på delpension, under revalidering, på kontanthjælp, på barselorlov, og så de arbejdsløse. Kort sagt: Så at sige alle skal være med i det her nu. Det er jo rendyrket socialisme.

Det kan heller ikke komme bag på nogen, at jeg ikke et sekund er i tvivl om, at Enhedslisten vil være begejstret for det her forslag. Lige så sikkert er det, at Fremskridtspartiet er meget, meget stor modstander af det.

Der står her – og det kom jo også frem i åbningstalen – at over en 2-årig periode vil man fordoble indbetalingen, og så bliver skatteskrænten sat i, for så bliver det satsreguleret, og så bliver der en skatteforhøjelse til alle.

Det er jo reelt det, der kommer til at ske.

Vi tror ikke en døjt på, at der er nogen, der får glæde af det her. Men regeringen kan sige, at nu har den fået vendt det store problem med, hvor-